

[Oluf Pedersen.]

ærede finansminister og for dette tings medlemmer i det hele taget — at man vil se, at hvis man lægger byrderne rigtigt, lægger dem retfærdigt — nu hørte jeg jo nok, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen erklærede, at han ikke vidste, hvad der var retfærdige byrder; det er en svaghed, men det må jo blive hans sag — men altså, hvis man lægger byrderne rigtigt, lægger dem retfærdigt, vil de offentlige udgifter falde. Ja, jeg for mit vedkommende antager, at når man lagde byrderne rigtigt, lagde dem retfærdigt, ville de offentlige udgifter blive halveret, selvom man løste de nuværende offentlige opgaver. Man kan diskutere, om det vil blive halvdelen, nogle kan mene mindre, nogle mere, men jeg er helt sikker på, at der vil ske en meget stor nedgang.

Vi tager et eksempel, som er nævnt her i dag. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen talte om, at han ville have tilskud fra staten til dækning af sygekassekontingent. Nu drejer forhøjelsen af sygekassekontingentet sig jo om dækning for den forøgede skat, man har pålagt lægerne. D. v. s. at hvis vi nu vil udskrive en skat til dette formål, vil det være en skat, der skal dække den skat, man har pålagt lægerne. Sådan er det jo, man kører rundt i det; det kunne nok trænge til at blive taget op til alvorlig overvejelse! Og det foranlediger mig til — på linie med mit første indlæg under denne debat — at stille den højtærede finansminister og også ordførerne for de andre politiske partier, socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, et spørgsmål. Spørgsmålet er meget enkelt, det lyder blot: Er man klar over, at skatter på arbejde, forbrug og omsætning indgår i pristallet og derfor driver både de offentlige udgifter og erhvervslivets omkostninger op? Altså, om man er klar over, at skatter på arbejde, forbrug og omsætning indgår i pristallet og derfor driver både de offentlige udgifter og erhvervslivets omkostninger op; thi hvis man ikke forstår det, hvis man taler uden at være klar over det, taler man efter min mening som den blinde om farverne, og jeg har den opfattelse — det kan vel ikke fragås, det er i og for sig beklageligt — at alle de ærede ordførere har talt, som om de ikke forstod det. Så blank synes jeg ikke

man kan være i politisk-økonomisk forståelse.

Og så stiller jeg et tillægsspørgsmål, og det er: Vil man være med til flytning af skattebyrden fra arbejde og forbrug til de samfundsskabte værdier og til indtægter af formue, der er frugten af andres arbejde? Altså: Vil man være med til flytning af skattebyrden fra arbejde og forbrug til de samfundsskabte værdier og til indtægt af formue, som er frugten af andres arbejde? Jeg mener, det er et spørgsmål, som må blive afgørende for fremtidig dansk politik.

I anledning af de mange bekymringer for, hvordan det vil gå, hvis bytteforholdet i handelen med udlandet ændres, eventuelt forringes, vil jeg sige, at forudsat at staten ikke blander sig i det ved pengeudpumpning — og det vil i dette tilfælde sige: hvis folketing og regering kan holde sig fra at udpumpe falsk købekraft, fra at lave krisehjælp på kredit — trækker befolkningens forbrug sig ved en sådan ændring i landets økonomiske forhold i lave efter de indtjeningsmuligheder, der er. Den tidligere finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, sagde selv i sin tid, at der var noget, der hed selvregulerende kræfter. Nu ved jeg, at der var et medlem af dette ting, som troede, at det ærede medlem dengang tænkte på de af ham selv regulerede kræfter, men det var dog vist ikke meningen. Men hvis det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var klar over, at det er de selvregulerende kræfter, der griber ind her, så behøvede det ærede medlem jo ikke at gøre sig den hovedpine over, hvad der vil ske i tilfælde af, at landets indtægter og økonomi bliver forringet; så vil befolkningen, når den ikke har flere penge at bruge, naturligt sætte forbruget ned, hvis man ikke fra regeringens side pumper falsk købekraft ind. Noget andet er, at jeg synes ikke, udsigten til, at det skal blive så dårligt, er så stor, men det kommer selvfølgelig an på, hvilke dumheder menneskene kan finde på.

Jeg mener, det er helt urimeligt, når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen står her i dag igen og ligesom advarer den nuværende regering overfor en vis dristighed med hensyn til frigørelse af handel og pengeforhold. Jeg synes, det er ganske uforsvarlig tale. Man skulle næsten tro, at det ærede medlem havde overtaget de socialistiske